

Arrest

nr. 299 466 van 3 januari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. EL MOUDEN
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 april 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 mei 2023 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. SAFI, die *loco* advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 12 oktober 2022 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 7 april 2023 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.10.2022 werd ingediend door:

Naam: A. (..)

Voorna(a)m(en): H. (..)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (..) 1992

Geboorteplaats: Berkane

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxx

Verblijvende te: (..)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgische wettelijk geregistreerde partner, H. B. (..) (RR: xxxxxxxxxxxx) in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt:

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1 ° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

Volgens artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15/12/80 dienen de partners te bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame relatie en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

Er kan niet worden vastgesteld dat betrokkene en de referentiepersoon een duurzame en stabiele relatie hebben overeenkomstig de voorwaarden zoals vervat in art. 40bis, §2, eerste lid, 2°.

Om de duurzaamheid en stabiliteit van de relatie aan te tonen werden volgende stukken voorgelegd:

Bewijs wettelijke samenwoning dd. 06.09.2022 van de samenwoningst die werd geregistreerd op 09.02.2022.

Ongedateerde foto's

mailverkeer met huisbaas in september 2022 (waarin betrokkene het ook heeft over wettelijke samenwoning, het is dus redelijk te stellen dat zij in België als WS-partners door het leven gaan)

whatsappgesprekken (zonder jaartallen)

Overeenkomstig de eerste mogelijkheid om het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen, blijkt alvast niet dat betrokkene en de referentiepersoon reeds 1 jaar samenwoonden vóór de aanvraag tot gezinshereniging werd ingediend op 12.10.2022. Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene sinds 12.10.2022 verblijft op het adres van de referentiepersoon. De wettelijke samenwoningst dateert van 09.02.2022. Nergens uit het dossier blijkt dat zij voorheen, desgevallend in het buitenland, reeds samenwoonden. Derhalve kan niet worden vastgesteld dat betrokkenen minstens een jaar samenwonend zijn voorafgaand aan huidige aanvraag.

Overeenkomstig de tweede mogelijkheid om het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen, legt betrokkene ongedateerde foto's, printscreens van whatsapp gesprekken en -oproepen voor, alsook mailverkeer van september 2022 waarin de huisbaas verzocht werd betrokkene als wettelijk samenwonende partner aan de huurovereenkomst toe te voegen. Er werd echter geen enkel objectief bewijs voorgelegd waaruit kan worden afgeleid dat betrokkene en referent elkaar sinds minstens twee jaar vóór de aanvraag gezinshereniging kenden, dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen. Indien betrokkene en referent daadwerkelijk een duurzame relatie onderhouden met elkaar, is het redelijk te stellen dat ze meer overtuigend bewijsmateriaal moeten kunnen voorleggen.

Overeenkomstig de derde mogelijkheid om een duurzame en stabiele partnerrelatie aan te tonen, blijkt er verder uit het administratief dossier geen sprake van een gemeenschappelijk kind.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter, waarin verwezen wordt naar art. 40bis, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

De Raad wijst er ter terechtzitting op dat uit informatie van de dienst vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekende partij op 31 augustus 2023 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, meer bepaald in functie van haar minderjarige Belgische dochter. Deze aanvraag is nog hangende. Aangezien deze aanvraag wezenlijk verschilt van de aanvraag die geleid heeft tot de bestreden beslissing, meer bepaald is de referentiepersoon in functie van wie de nieuwe aanvraag werd ingediend verschillend, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij haar belang bij onderhavig beroep behoudt.

Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd beamen de partijen voorgaande.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste – en enig – middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"EERSTE MIDDEL:

Schending van artikel 40bis en 40ter Vreemdelingenwet, schending van artikel 62 Vreemdelingenwet; schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 19.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de materiele motiveringsplicht, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel

6 .- Verzoeker diende op 12 Oktober 2022, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie, een aanvraag in tot afgifte van verblijfskaart voor verblijf van meer dan .drie maanden. Hij diende de aanvraag in functie van zijn wettelijk geregistreerd partner mevrouw H. B. (..) RRN xxxxxxxx, een Belg die geen gebruik gemaakt heeft van haar recht op vrij verkeer.

7 .- Verweerster weigert de aanvraag.

Zij is van oordeel dat uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende blijkt dat verzoeker een duurzame en stabiele relatie onderhoudt met zijn partner en weigert daarop de aanvraag.

Artikel 40ter, §2 Vreemdelingenwet bepaalt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

10 de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1 ° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

//

Inzake bewijs van een duurzame en stabiele partnerrelatie stelt artikel 40bis, §2, 2°, a Vreemdelingenwet: 'Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

2": de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten. De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;"

Uit de bepaling van artikel 40bis, § 2, 2°, a Vreemdelingenwet blijkt dat verzoeker aldus dient aan te tonen dat hij en zijn partner een relatie hebben van tenminste twee jaar, dat ze elkaar in die période minstens drie keer hebben ontmoet voor een minimum van in totaal 45 dagen of zij één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat ze een gemeenschappelijk kind hebben.

Aldus bepaalt de Vreemdelingenwet in welke gevallen het duurzaam (en stabiel) karakter van de partnerrelatie sowieso is aangetoond.

Een van de gevallen waarin het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond is, is het hebben van een gemeenschappelijk kind. Volgens de Vreemdelingenwet is in dat geval het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond. De Vreemdelingenwet laat geen ruimte voor uitzonderingen, of voor verdere beoordeling. De verwerende partij is dan gehouden om te oordelen dat het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond is.

Op het ogenblik van het indienen van de aanvraag waren verzoeker en zijn partner in verwachting van hun eerste gemeenschappelijk kind. Ter ondersteuning van hun aanvraag gezinshereniging hebben partijen allerlei bewijsstukken voorgelegd waaronder een zwangerschapsattest. Uit dat attest blijkt dat de geboorte van het kind uitgerekend is voor 10 april 2023. (Stuk 2)

Een duurzaam en stabiel karakter van de relatie kan met alle middelen van recht aangetoond worden. Het zwangerschapsattest met een bevallingsdatum voorziet binnen de beslissingstermijn is dan ook een voldoende bewijsstuk om aan te nemen dat partijen een gemeenschappelijk kind hebben. Zeker nu het kind drie dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing geboren is en prenataal erkend is. (Stukken 3 en 4)

Gelet op het feit dat de geboorte uitgerekend was voor 10 april 2023 kon de verwerende partij redelijkerwijze stellen dat het kind geboren zou worden en dat er effectief sprake is van een gemeenschappelijk kind.

De bestreden beslissing miskent dan ook de artikel 40bis, §2, 2°, a Vreemdelingenwet.

8 .- Artikel 62 Verblijfswet en artikelen 2 en 3 Motiveringswet bepalen dat de beslissingen uitgaand van de overheden zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd. Overeenkomstig artikel 62, §2 Verblijfswet moet de administratieve beslissing met redenen omkleed zijn.

Artikel 2 Motiveringswet stelt dat administratieve beslissingen "uitdrukkelijk" moeten worden gemotiveerd. Dit wil zeggen dat de beslissing niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan het werd genomen,

Artikel 3 van dezelfde wet stelt dat zulke beslissingen op een "afdoende" wijze gemotiveerd dienen te worden. De opgelegde motivering moet in de akte zowel de juridische als de feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Een motivering is pas afdoende wanneer ze duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is. (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, "Draagwijdte van de formele motiveringsplicht" in I. OPDEBEEK en A. COOLSAET (eds.), *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, die Keure, 2013, (129) 151-162.

De formele motiveringsplicht verplicht immers de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Dit is kennelijk niet gebeurd. Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen in een dossier en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende.

9 .- De term "afdoende" bevestigt door de rechtspraak van de Raad van State, vereist dat de deugdelijke motivering meer is dan een loutere abstracte en vormelijke stijlfomule. De motivering moet pertinent zijn. Dit wil zeggen dat de motivering duidelijk te maken moet hebben met de beslissing. Daarenboven moet ze draagkrachtig zijn. Dit betekent dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De motivering moet de betrokkene ook in staat stellen om met nuttig gevolg te kunnen opkomen tegen de bestuurshandeling in kwestie en moet het de rechter mogelijk maken zijn legaliteitscontrole uit te oefenen. In die zin dient de afdoende motivering in concreto beoordeeld te worden (R.v.St., nr. 22.896 van 01.02.1983; R.v.St., nr. 76.565 van 21.10.1998; R.v.St., nr. 43.259 van 09.06.1993; R.v.St., 43.852 van 12.08.1993; R.v.St., nr. 43.556 van 30.06.1993).

Met de term "afdoende" wordt tevens verwezen naar het feit dat de motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing, dat er dus een verband moet zijn tussen

het belang, de aard en het voorwerp van de beslissing, aan de ene kant, en het belang dat wordt gehecht aan de motivering, aan de andere kant. Niet alle bestuurshandelingen zullen in dezelfde mate formeel moeten worden gemotiveerd. Wanneer de overheid bijvoorbeeld beschikt over een discretionaire bevoegdheid, dient haar motivering in extenso en uitgebreider te gebeuren. De beslissingen waarvan de motivering vaag, nietszeggend of loutere stijlformules inhouden, dienen tevens te worden vernietigd. (RvS 14 april 1995, nr. 52.909; RvS 20 September 1993, nr. 44.141; RvS 9 december 1998, nr. 77.502; RvS 18 december 1998, nr. 77.732; RvS, 1 december 1997, nr. 83.771; RvS 4 april 2000, nr. 86.567; RvS 12 Oktober 2000, nr. 90.169)

De motivering moet in dit opzicht draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat zij voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing. (RvS 12 Oktober 2007, nr. 175.719; RvS 24 September 2008, nr. 186.486.)

10 .- De bestreden beslissing stelt dat overeenkomstig de derde mogelijkheid om een duurzame en stabiele partnerrelatie aan te tonen uit het administratief dossier blijkt dat er geen sprake is van een gemeenschappelijk kind.

Een dergelijke motivering is dan ook geenszins omstandig. Het is louter een standaardformulering die op een zeer algemene wijze verwijst naar een opsomming van de wettelijke bepalingen. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de individuele situatie van verzoeker niet werd onderzocht. Bijgevolg werd dan ook de zorgvuldigheidsplicht niet in acht genomen.

Zoals reeds aangehaald was de partner van verzoeker op het ogenblik van het indienen van de aanvraag zwanger van hun eerste gemeenschappelijk kind. Zij hebben tevens een zwangerschapsattest ingediend. De uiterst termijn van de beslissing was 12 april 2023. De bestreden beslissing dateert van 7 april 2023 en is dus genomen voor de maximale beslissingstermijn wetende dat de geboorte van het kind uitgerekend was op 10 april 2023.

Het kind is geboren op 15 april 2023.

Verzoeker kon het dossier niet actualiseren omdat het kind 5 dagen later dan verwachte tijd geboren is, de bestreden beslissing werd genomen voor de uiterste termijn. Bijgevolg is het kind geboren een paar dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing.

Bovendien is het kind prenataal erkend.

Redelijkervijze kan van verweerder verwacht worden dat ze rekening houdend met de zwangerschap moest wachten met het nemen van de bestreden beslissing tot ten minste het einde van de uitgerekende termijn.

Ondanks het voorleggen van het nodige bewijs, stelt de bestreden beslissing dat uit het administratief dossier blijkt dat er geen sprake is van een gemeenschappelijk kind. De bestreden beslissing somt de door verzoeker ingediende bewijsstukken op:

Bewijs wettelijke samenwoning

Foto's

Mailverkeer met de huisbaas

Er wordt echter niet verwezen naar het zwangerschapsattest. De bestreden beslissing laat het feit dat partners in verwachting waren volledig buitenbeschouwing. Simpelweg wordt er gesteld dat partners geen gemeenschappelijk kind hebben, wat strikt genomen correct is op het moment dat de beslissing werd getroffen, doch verwerende partij vermeldt in haar beslissing in het geheel niets over het voorgelegde zwangerschapsattest en waarom dit attest al dan niet afdoende zou zijn om te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 40bis, §2, 2°, a Vw.

Meer, de bijlage 19ter maakt zelfs geen melding van dit attest, hetgeen verwerende partij evenwel niet ontslaat van standpuntinname betreffende dit document nu het weliswaar samen met de andere overgelegde stukken aan het bestuur werd overgemaakt. Verzoeker moet er op kunnen vertrouwen dat enerzijds het stadsbestuur alle overlegde stukken aan verwerende partij meedeelt en anderzijds verwerende partij alle overlegde stukken beoordeelt in het kader van zijn aanvraag.

De bestreden beslissing is dan ook in strijd met de feiten van het dossier en schendt de motiveringsplicht. Bovendien is er ook sprake van onzorgvuldigheid in hoofde van de verwerende partij.

11 .- Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt daarnaast in dat elk overheidsgedrag en -optreden dient getoetst te worden aan het critérium van een normaal en voorzichtig handelende overheid. Bij de beoordeling van het (on)zorgvuldige overheidsgedrag dient ten volle rekening gehouden te worden met de feitelijke omstandigheden waarin de overheid zich, op dat ogenblik, bevindt, daarin begrepen de eventuele beoordelings- en/of beleidsvrijheid die door de wetgever aan de administratieve overheid is gelaten. (K. LEUS, "Het zorgvuldigheidsbeginsel" IN I. OPDEBEEK en A. COOLSAET (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, (101) 106.)

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dan ook dat het bevoegde bestuursorgaan bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek én met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. Om aan de op hem rustende (formele) motiveringsplicht te voldoen, moet het bevoegde bestuursorgaan

duidelijke motieven vermelden die zijn beslissing verantwoorden. Alleen met de in de beslissing formeel verwoorde motieven kan er rekening worden gehouden.

Overeenkomstig het zorgvuldigheidsbeginsel, is verwerende partij ertoe gehouden op het moment van de beslissing rekening te houden met alle concrete gegevens uit het dossier. Dit beginsel legt de overheid immers de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Derhalve houdt het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Aldus mag de overheid bij de uitvoering van haar taak niet onnodig de belangen van diegenen die bij de taakuitoefening kunnen betrokken zijn mag schaden. (SUETENS, L.P., "Algemene rechtsbeginselen en algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het Belgisch administratief recht", TBP 1970, 382.)

In casu is het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook geschonden daar de beslissing geen rekening houdt met alle essentiële elementen van de zaak, zoals de zwangerschap van mevrouw H. B. (...).

Deze zorgvuldigheid vloeit ook voort uit het gegeven dat de bijlage 19ter foutief opgesteld is. Op het moment van de aanvraag gezinshereniging hebben partijen een map afgegeven met alle staving stukken, behalve bewijs van inschrijven bij ziekenfonds. Zo hebben ze bewijs van relatie, bewijs van zwangerschap, bewijs van voldoende bestaansmiddelen, foto's, kopie van huurcontract.

De bijlage 19ter stelt dat partijen volgende documenten hebben afgegeven (Stuk 5):

Bewijs van voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg,

Geregistreerd huurcontract, bewijs samenwoning 1 jaar of bewijs twee jaar regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag,

Verklaring van wettelijke samenwoning

Betalingsbewijs federale bijdrage

Verder stelt de bijlage 19ter dat partijen binnen een termijn van drie maanden de volgende documenten moeten overmaken:

Bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familieleden.

Bijlage 19ter stelt niets over het afgeven van het zwangerschapsattest. Bovendien worden ook geen andere bewijsstukken omtrent de zwangerschap, prénatale erkenning of de geboorte van het kind gevraagd.

Verzoeker heeft binnen de drie maanden het gevraagde stuk overgemaakt, nl. ter gelegenheid van het indienen van de aanvraag.

Na kennisgeving van de bestreden beslissing heeft de raadsman van verzoeker een mail gestuurd naar de attaché van de DVZ, met name naar mevrouw E. V. (...), om haar te verzoeken om de beslissing in te trekken daar verzoeker op het moment van het indienen van de aanvraag een zwangerschapsattest had ingediend en ondertussen is het kind geboren. (Stuk 6)

Aangezien geen antwoord werd gegeven op de mail, nam de raadsman van verzoeker op 11.05.2023 telefonisch contact op met mevrouw V. (...). Zij heeft meegedeeld dat er geen rekening werd gehouden met het zwangerschapsattest omdat de gemeente vergeten was het tijdig over te maken. Dit getuigt van pertinente onzorgvuldigheid, in hoofde van het stadsbestuur dan wel in hoofde van verwerende partij, of nog, van beiden. Alleszins kan de verantwoordelijkheid niet bij verzoeker worden gelegd door zijn aanvraag te weigeren om reden dat hij geen afdoende bewijs van een duurzame relatie zou hebben afgeleverd.

Deze onzorgvuldigheid is niet te wijten aan verzoeker, maar wel aan de overheid. De bestreden beslissing is dan ook in strijd met de zorgvuldigheidsplicht.

12 .- Verder staat het onredelijk karakter van de bestreden beslissing vast, zeker nu de beslissing te vroeg werd genomen terwijl men op de hoogte was van het feit dat de bevalling uitgerekend was op 10 april 2023.

13 .- Verwerende partij schendt door haar werkwijze bovendien het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

In haar arrest van 17 maart 1987 geeft de Raad van State een definitie van het vertrouwensbeginsel, zijnde "... één der beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concreet geval heeft gedaan." (R.v.St. 17 maart 1987, nr. 27.685, VERMEULEN, Arr. R.v.St. 1987, 75)

"De burger moet kunnen vertrouwen op toezeggingen of beloften die het bestuur in een concreet geval heeft gedaan of op wat door hem niet anders kan worden opgevat dan als een vaste gedrags- of beleidsregel van het bestuur op grond waarvoor het bestuur de door hem opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen niet mag beschamen". <M. VAN DAMME en A. WIRTGEN, "Het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME, Beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, die Keure, 2006, 320.)

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt volgens het arrest van Cassatie van 27 maart 1992 in dat de burger moet kunnen vertrouwen op wat door hem niet anders kan worden opgevat dan als een vaste gedrags- of beleidsregel van de overheid. (Cass. 27 maart 1992.)

Het recht moet voorzienbaar en toegankelijk zijn, op het moment dat een rechtsonderhorige bepaalde handelingen stelt moet hij kunnen zien wat de gevolgen van zijn handelingen zullen zijn. (R.v.St. 22 februari 2010, nr. 201.138; R.v.St. 21 februari 2011, nr.211.392)

De schending van de aangehaalde wetbepalingen, de motiveringsplicht en beginselen van behoorlijk bestuur staan vast."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verwerende partij de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3. Verzoekende partij diende een aanvraag gezinshereniging in, in functie van haar Belgische partner overeenkomstig artikel 40ter, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen; (...)."

Artikel 40bis, § 2, 2°, van de vreemdelingenwet bepaalt:

"2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer zij het bewijs leveren van een samenwoning van ten minste een jaar voordat de vreemdeling bij wie men zich voegt, in het Rijk aankwam;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek".

Er wordt dus vereist dat de partners:

- een overeenkomstig een wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten, én;
- een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden.

Uit deze laatste wettelijke vereiste volgt dat aan twee cumulatieve voorwaarden dient te worden voldaan.

Er dient met name sprake te zijn van een "partnerrelatie" en deze partnerrelatie moet "duurzaam en stabiel" zijn.

Aan deze tweede voorwaarde van duurzaamheid en stabiliteit is voldaan:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

3.4. De verzoekende partij is het in essentie oneens met de motivering dat: *“Overeenkomstig de derde mogelijkheid om een duurzame en stabiele partnerrelatie aan te tonen, blijkt er verder uit het administratief dossier geen sprake van een gemeenschappelijk kind.”* Zij betoogt dat haar partner op het ogenblik van de aanvraag zwanger was en zij daartoe een zwangerschapsattest heeft voorgelegd waarmee de verwerende partij duidelijk geen rekening heeft gehouden.

3.5. Nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekende partij op 12 oktober 2022 de aanvraag in functie van haar partner indiende. Uit de bijlage 19ter die naar aanleiding daarvan werd opgemaakt blijkt dat verzoekende partij volgende documenten heeft voorgelegd:

- verklaring wettelijke samenwoning;
- bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg;
- geregistreerd huurcontract of eigendomsakte;
- bewijs samenwoont 1 jaar OF bewijs twee regelmatige ontmoetingen voorafgaand aan de aanvraag;
- betalingsbewijs federale bijdrage.

Verzoekende partij wordt nog verzocht om het bewijs van ziektekostenverzekering binnen de drie maanden voor te leggen.

Uit het administratief dossier blijkt dat bij de aan de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakte aanvraag door het stadsbestuur volgende stukken werden gevoegd:

- emailverkeer van de partner met de huisbaas waarbij zij meldt dat verzoekende partij bij haar intrekt;
- niet-gedateerde foto's;
- Whatsapp-berichten zonder jaartallen;
- geregistreerd huurcontract;
- loonfiches van de partner;
- betalingsbewijs federale bijdrage;
- bewijs van wettelijke samenwoning.

Verder blijkt dat op 24 januari 2023 nog het bewijs van ziektekostenverzekering aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd overgemaakt door het stadsbestuur.

Op 7 april 2023 wordt de bestreden beslissing getroffen.

Op 3 mei 2023 neemt de advocaat van verzoekende partij telefonisch contact op met de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het *“Synthesedocument telefoongesprek”* blijkt:

“Advocaat: betrokkene kreeg een bijlage 20 dd. 7.04.2023, betekend op 12.04.2023. Er wordt in de beslissing geen melding gemaakt van zwangerschapsattesten, doch heeft betrokkene deze overgemaakt aan Antwerpen ter staving van de relatie op het einde van de derde maand na het indienen van de aanvraag gezinshereniging. Er werd verweten in de beslissing dat de relatie tussen betrokkene en zijn Belgische partner niet duurzaam is.

DVZ: ik kijk het dossier even na of de zwangerschapsattesten in het dossier zitten. Ik laat bericht aan de gemeente of we de beslissing al dan niet herzien.

Advocaat: oke doet u maar. Ik ga graag eerst in onderhandeling met DVZ over de beslissing vooraleer ik de ‘grote kanonnen’ inzet. Dat heeft DVZ ook niet graag. Ik heb nog tot 11 mei om beroep aan te tekenen. Ik bel volgende week terug.”

Op 4 mei 2023 maakt de attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken volgende nota op:

*“Telefoongesprek op 03.05.2023 met advocaat van betrokkene
Meende dat er zwangerschapsattesten werden overgemaakt door betrokkene.*

Deze zijn niet terug te vinden in het dossier of de mailbox.”

Het administratief dossier bevat tenslotte als laatste stuk onder meer het zwangerschapsattest van 28 september 2022.

Bij haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij volgend mailbericht van 9 mei 2023, gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, en meer bepaald de attaché die de bestreden beslissing heeft genomen, en hetwelk luidt:

“Geachte mevrouw V. (..)

Ik schrijf u aan in mijn hoedanigheid van raadsman van de heer A.B. (..), met Ov-nummer xxxxxxxxxx, en RRN xxxxxxxxxxxx.

Clïënt heeft een aanvraag gezinshereniging ingediend op 12 oktober 2022 in functie van zijn partner, mevrouw H.B. (..) van Belgische nationaliteit. Op het moment van het indienen van de aanvraag had cliënt een bewijs van zwangerschap van zijn partner ingediend. Een kopie daarvan treft u als bijlage.

Op 12 april 2023 heeft hij echter een bijlage 20 gekregen.

Overeenkomstig artikel 40bis, §2 Vreemdelingenwet wordt het duurzaam en stabiel karakter van de relatie geacht bewezen te zijn indien partners een gemeenschappelijk kind hebben. Thans hebben cliënten een gemeenschappelijk kind, A.D (..) geboren op 15 april 2023. Als bijlage treft u een kopie van de geboorteakte van het kind. Aangezien D. (..) geboren werd na de afgifte van de bijlage 20, kon het dossier niet geactualiseerd worden.

Mag ik dan ook vragen om de bijlage 20 dd. 07.04.2023 in te trekken?

Ik dank u bij voorbaat voor het positief gevolg dat u zult geven aan mijn verzoek.

(..)”

Deze email bevindt zich niet in het administratief dossier doch er liggen geen gegevens voor waaruit kan blijken dat deze email de Dienst Vreemdelingenzaken niet bereikt heeft.

3.6. Zoals de verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift blijkt niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken schriftelijk gereageerd heeft op voormeld mailbericht. Aangezien het administratief dossier wel degelijk een kopie bevat van het zwangerschapsattest kan de Raad bij gebrek aan schriftelijke reactie op voormeld mailbericht van 9 mei 2023 niet uitsluiten dat – zoals de verzoekende partij stelt – *“de raadsman van verzoeker op 1105.2023 telefonisch contact op(nam) met mevrouw V. (..)”* en dat mevrouw V. *“heeft meegedeeld dat er geen rekening werd gehouden met het zwangerschapsattest omdat de gemeente vergeten was het tijdig over te maken.”*

De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend. Op grond van de stukken van het administratief dossier kan niet blijken dat hetgeen gesteld door de verzoekende partij incorrect is en dat de Dienst Vreemdelingenzaken na de nota van 4 mei 2023 derhalve alsnog vastgesteld heeft dat er wel degelijk een zwangerschapsattest was voorgelegd bij het stadsbestuur maar dat dit niet werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

3.7. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er bestaat derhalve geen noodzaak om over te gaan tot de bespreking van de overige middelonderdelen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 7 april 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend vierentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER